

بسم الله الرحمن الرحيم
فرمانده / قوماندان نظامی که ما به آن نیاز داریم
(ترجمه)

با تغییر در فرماندهی ششمین ارتش بزرگ جهان، گفتمان‌هایی در سطح پاکستان و جهان در رابطه به "نقش تشکیلات نظامی قدرت‌مند و فرماندهی ارتش آن" بوجود آمده است. در خصوص میراث فرماندهان پیشین ارتش که قبل از ژنرال سید عاصم منیر هفدهمین فرمانده کل/قوماندان عمومی ارتش اتمی نهمین ارتش قدرت‌مند جهان بودند، بحث‌های زیادی صورت گرفته است. با این حال، بحث‌ها باید بیش از این که پیرامون میراث پیشینیان که مایه تأسف و قهر است باشد، بایستی وظیفه و مسئولیت فرمانده نظامی محراق توجه قرار بگیرد.

لذا، به چه قسم فرمانده/قوماندان نظامی نیاز است؟ رهبری ستاد ارتش در پاکستان در شرایط امروزی وظیفه‌ایست که یکی از بزرگترین مسئولیت‌ها و پاسخ‌گوی‌ها را در نزد الله سبحانه و تعالی، خالق انسان در قبال دارد. وظیفه فرماندهی نظامی یکی از دستورات الهی به شمار می‌رود. زیرا اوست که حاکمیت بر تمام افسران نظامی را دارد. از این‌رو، فرمانده نظامی نباید توجهی به خواسته‌های دکتورین نهادهای غربی یا هوس‌ها و امیال هیچ‌یک از مردم و یا تمایلات و عدم تمایلات جامعه بین‌المللی استعمارگر یا هر آن‌چه که سنتکام (ستاد فرماندهی مرکزی آمریکا)، پنتاگون و وزارت امور خارجه آمریکا داشته باشد.

میراث فرمانده کل/قوماندان عمومی قوا اعم از قبلی و فعلی بایستی بر اساس دینی که الله سبحانه و تعالی برای ما برگزیده است، مورد سنجش و ارزیابی قرار گیرد. شعار هنگ‌ها/غندها(ی) ارتش پاکستان با توجه به نقش فرمانده/قوماندان آن تجسمی از فرمان الهی می‌باشد. فرمانده/قوماندان جدید متعلق به هنگ 23 نیروی مرزی گردشی/غند 23 قوای گزمه سرحدی است که شعار آن "لیبیک" به معنی تسلیم شدن به الله به شکل همه‌جانبه می‌باشد. فرمانده/قوماندان واقعی نظامی در اسلام قطعاً که تسلیم خواست، فرمان، دستورالعمل‌ها، رهنمودها، قطعنامه‌ها و دستورات هیچ طاغوتی (حاکمیت غیر خدا) نمی‌شود.

به یک فرمانده/قوماندان نظامی مسلمان جایی برای نافرمانی الله سبحانه و تعالی وجود ندارد. در یک موقعی که ظلم و ستم بی‌داد می‌کند، چشم‌ها بخاطر اقتصاد منطقه‌ای جنایات هند در حق مسلمانان کشمیر اشغالی را نمی‌بیند، با قدرت‌های استعمارگر بین‌المللی بخاطر نیازمندی به دکتورین سازش صورت می‌گیرد، از جهاد در راه الله سبحانه و تعالی به بهانه اقتصاد ضعیف روی‌گردانی می‌شود و از دموکراسی به نسبت بی‌میلی به سیاست حمایت صورت می‌گیرد و این خود باعث می‌گردد تا به نیرو و پتانسیل ما صدمه وارد گردد و بدبختی و فلاکت را برای ما به ارمغان بیاورد، اصلاً جایی برای عقب‌گرد به پادگان/سربازخانه وجود ندارد.

تاریخ پرافتخار اسلام برای ما یاد داده است که فرماندهان/قوماندان‌های معزز نظامی کسانی اند که خاص بخاطر رضای الله سبحانه و تعالی و حفظ سرزمین، جان، مال و ناموس و عزت مسلمانان جنگیدند. برای همین، سلطان صلاح‌الدین ایوبی، سلطان محمد فاتح، سلطان محمود غزنوی، فخرالدین پاشا و تیپوسلطان از جمله کسانی اند که در قلب مبارکها مسلمان جای داشته و در حق‌شان دعای خیر می‌شود. برعکس، میر صادق و میر جعفر که لشکر و مردم خود را به کفار فروختند از جمله کسانی اند که تا امروز مورد لعن و نفرین قرار دارند.

ژنرال با افتخاری که ما اکنون نیازمند آن هستیم؛ کسی است که با جلوگیری ارتش پاکستان از هرگونه "ماجرای بی‌مورد"، طرح آمریکا برای تقویت هند در برابر چین را از بین خواهد برد. او کسی است که حمایت از اهداف نظامی و استراتژیکی آمریکا در افغانستان را از طریق ایجاد خطوط ارتباط زمینی و هوایی دهلیز هوایی "بلوار" که به هواپیماهای بی‌سرنشین آمریکایی اجازه می‌دهد دارایی‌های حساس نظامی ما را مورد جاسوسی قرار دهند، پشت پا زده و آن را شدیداً رد می‌کند. او کسی است که لانه‌های جاسوسی آمریکا را که در لباس سفارت و قنصل‌گری فعالیت نموده و از ارتباطات نظامی ما خبرچینی کنند مهر و موم خواهد کرد. او کسی است که واگذاری کشمیر اشغالی را که زنان و فرزندان ما زیر ظلم وحشیانه ارتش هندو قرار می‌گیرد، شدیداً رد خواهد کرد. و او کسی است که هرگونه مداخلات صندوق بین‌المللی پول (IMF) و گروه ویژه اقدام مالی (FATF) در پاکستان را که موجب نابودی اقتصاد ما گردیده و ارتش ما را تضعیف می‌کند، شدیداً رد خواهد کرد.

فلهذا، ژنرال با افتخاری که ما اکنون نیازمند آن هستیم، پروای چیزی را جز امر الله سبحانه و تعالی ندارد. او به آمریکا هرگز اجازه نخواهد داد که در امور ما مداخله کند. او قطعاً که با دشمن قسم‌خورده مسلمانان هم‌پیمان نخواهد شد و هیچ کمکی به وی نخواهد کرد تا به اهداف استراتژیک منطقه‌ای و جهانی اش دست یابد.

فرمانده/قوماندان نظامی با افتخاری که ما امروز به آن نیاز داریم، کسی است که هرگز سربازان اش را در پادگان‌ها/سربازخانه‌ها محبوس نخواهد کرد آن‌هم در یک شرایطی که نیاز شدید به نصرت در راستای احیای مجدد دولت اسلامی احساس می‌شود. در واقع، اسلام دستور می‌دهد که در هنگام ظلم و ستم باید دست به کار شد و بی‌کار نباید نشست. الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ﴾

[هود:113]

ترجمه: و به ستمگران تمایل (و تکیه) نکنید که آتش (جهنم) شما را فرا می‌گیرد و (در این صورت) برای شما (سرپرست و دوستانی جز الله وجود ندارد. پس (از هیچ ناحیه‌ای) مورد کمک قرار نخواهید گرفت.

فرمانده/قوماندان نظامی که به آن نیاز داریم از فرزندان پرافتخار انصار است که رهبرش سعد بن معاذ رضی الله عنه است که مرگ با افتخاری داشت. رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم می‌فرماید:

«اهْتَرَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ» (بخاری)

ترجمه: مرگ معاذ عرش الله رحمن را به لرزه درآورد.

ابن حجر در کتاب خود "فتح الباری" در این رابطه می‌فرماید: "و المراد باهتزاز العرش استبشاره و سروره بقدم روحه" منظور از تکان خوردن عرش؛ شادی و خوشنودی او از قبض روح است. این چنین مرگ باعزت و افتخار پس از نصرت دادن به اقامه دین و جهاد در راه الله به خاطر پخش و گسترش آن میسر شد.

بنابراین، با اعطای نصرت به احیای خلافت بر منهج نبوت، فرمانده/قوماندان نظامی توسط خلیفه همان‌گونه که نیاز داریم منسجم خواهد شد. خلیفه هرگز زنان و فرزندان مان را در کشمیر یا فلسطین زیر لطف ستمگران نخواهد گذاشت. او کسی است که به ندای مظلومان لبیک می‌گوید و با توجه به فرمان الهی صلاح‌الدینی را که بخواد برای رسیدن به داد مظلومان می‌فرستد. او کسی است که مسلمانان را در بی‌نظمی که آنان را به بیش از پنجاه دولت ملی تقسیم کرده تنها رها نخواهد کرد. در تحت حاکمیت خلافت واحد اسلامی صلاح‌الدینی فرستاده خواهد شد که خائنان و هم‌دستان کفار را ریشه‌کن می‌کند. و ستم‌پیشه‌گان دنیا یکی پس از دیگری توسط ارتشی زیر و زبر خواهند شد که در نهایت بشریت را از چنگال ظلم و استبداد قوانین دست‌ساخته بشر رهایی خواهد بخشید. نقش فرمانده/قوماندان نظامی که ما به آن نیاز داریم کاملاً واضح و آشکار است. چه کسی حاضر است که شرایط آن را پوره کند تا رضایت الله سبحانه و تعالی را بدست بیاورد؟ دیده خواهد شد.

دفتر مرکزی مطبوعاتی حزب‌التحریر

8 جمادی‌الاول 1444 هـ.ق

2 دسامبر 2022 م

نویسنده: ارسلان فاروق

مترجم: حذیفه مستمر